

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **R. B.** , narozený dne ...
bytem ...
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Ledčická
649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2018 č. j. PK-DSH/819/18

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blovice, odboru správního a vnitřních věcí, ze dne 17. 10. 2017, čj. MUBlov 14839/17/OV/Šab, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu“), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2500,- Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
2. **Žalobce prostřednictvím své žaloby nejdříve namítal, že měřicí vozidlo bylo ustaveno v rozporu s návodem k obsluze radaru. Dle správních orgánů argument žalobce vyvrací pomůcka pro vyhodnocení měření. Žalobce ve správním řízení tvrdil, že pomůcka je**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

způsobila prokázat nastavení, nikoli ustavení měřicího vozidla, a dokládal toto výstupem z měření, který vyhovoval limitům dle pomůcky, ač z polohy vozidla je zřejmé, že měřicí zařízení nebylo ustaveno správně. Podle žalobce pomůcka neobsahuje žádný příklad, kdy se fotografie z měření bude jevit zdánlivě správně provedená, avšak např. úhel měření nebyl dodržen jen v menší míře. Tím žalobce podle svého tvrzení prokázal, že na základě pomůcky nelze usuzovat na správnost měření. Dále žalobce v žalobě namítal, že osa záznamového zařízení nesvírala s osou pohybu měřeného vozidla úhel předepsaný návodem k obsluze, a dokládal toto výpočtem úhlu os za pomoci fotografie změření a mapy z místa měření. Žalobce měl za nesprávný názor správních orgánů o jeho chybném výpočtu z důvodu nesprávného umístění měřicího vozidla pro účely výpočtu, když osa záznamového zařízení podle žalobce písmenem U prochází, nikoli že v tomto bodě začíná. Žalobce v žalobě také namítal, že nebyl proveden navržený důkaz výsledkem policisty V., který právě ustavoval měřicí zařízení, a vyslechnutí policisté nepopsali, jak bylo měřicí zařízení ustaveno. Žalobce navrhl, aby soud provedl důkaz výpovědí policisty V. a Návodem k obsluze k prokázání, jak má probíhat ustavení měřicího zařízení, neboť není možné, aby prováděl ustavení jeden policista, je zapotřebí minimálně dvou osob, přičemž jedna sedí ve vozidle a druhá stojí s výtyčkou. Žalobce rovněž navrhl důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu ze dne 14.12.2017, který přiložil k žalobě. Podle žalobce správní orgány porušily zásadu materiální pravdy, neboť pomůcka pro vyhodnocení měření nebyla způsobilá prokázat správnost měření, a mělo proto být postupováno podle zásady *in dubio pro reo*. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že ve výroku správního orgánu chybí údaj o tom, o kolik km/h měl žalobce překročit dovolenou rychlost, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. Podle žalobce také správní orgán nezohlednil § 44 nového zákona o přestupcích o možnosti mimořádného snížení sankce s ohledem na § 112 odst. 3 tohoto zákona. Správní orgán neshledal žádné přitěžující okolnosti, proto podle žalobce postačí k nápravě samotné projednání přestupku, neboť podle § 44 odst. 1 písm. a) nového zákona o přestupcích lze uložit sankci pod dolní hranici sazby pokuty. Žalobce v žalobě připomněl, že vznesl námitku podjatosti oprávněné osoby Mgr. J.K., o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, když oprávněná osoba nevyhověla žádosti žalobce o zaslání podkladů pro rozhodnutí. Žalobce také v prvním odvolání namítal, že měřicí zařízení nebylo opatřeno předepsanými úředními značkami a dle něho s touto námitkou správní orgány dostatečně nevypořádaly. Podle žalobce v místě byla nejvyšší povolená rychlost 70 km/h, což žalobce dokládal fotografií z místa s dopravní značkou vymezující tuto rychlost, přičemž žalobce přiznal, že fotografie nebyla pořízena v den přestupku. Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas se zveřejněním osobních údajů jeho a jeho zástupce na internetových stránkách NSS.

3. **Žalovaný se ve svém vyjádření** k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že pomůcka byla zpracována vedoucím metrologem autorizovaného metrologického střediska, který je podepsaný i pod ověřovacím listem. Jeho závěry nemohou zpochybnit laické výpočty zmocněnce žalobce, který je navíc zainteresován na výsledku řízení. Užití pomůcky shledal relevantním i NSS v rozsudku ze dne 24.5.2017 čj. 3 As 93/2015-41. Výpočty žalobce vycházejí podle žalovaného z nesprávného umístění měřicího vozidla, nereflktují, že umístění vozidla na snímku je závislé na použitém ZOOMu a na rychlosti měřeného vozidla atd.
4. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož obě strany s tímto postupem výslovně souhlasily a soud pro něj neshledal důvody.

5. Soud rozhodl o věci podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
6. Žalobu soud **neshledal** důvodnou.
7. Soud v dané věci musí předně poukázat na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, dle kterého odvolací správní orgán přezkouvává správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Soud konstatuje, že pokud se odvolací správní orgán za situace, kdy odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo vůbec odůvodněno, rozhodl přezkoumávat toto rozhodnutí i z hlediska věcného, pak tak činil nad rámec své přezkumné povinnosti.
8. Soud v dané věci dále odkazuje na rozsudek NSS sp. zn. 3 As 63/2006 ze dne 7. 2. 2007, který lze použít analogicky i v této věci, podle něhož tvoří správní řízení v I. stupni i v odvolacím řízení jeden celek a v něm platí zásada koncentrace. Soud poukazuje především na skutečnost, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odůvodněno nebylo (včasné), přestože byl žalobce k vznesení odvolacích důvodů správním orgánem vyzván.
9. Soud uvádí, že příznačné pro žalobu v dané věci je, že tato konstatuje velký počet námitek proti pochybení správního orgánu, avšak žalobce vznesl ve správním řízení pouze některá v žalobě tvrzená pochybení. Dle názoru soudu se ani v jednom případě nejedná o námitky, které by nebylo možno uplatnit již ve správním řízení. Jak pravil NSS ve svém rozhodnutí ze dne 4. 12. 2013 č. j. 1 As 83/2013 – 60 je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v I. stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová.
10. Nedůvodné je podle názoru soudu žalobní tvrzení, podle něhož ve výroku správního orgánu chybí údaj o tom, o kolik km/h měl žalobce překročit dovolenou rychlost, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. V daném případě je součástí prvostupňového výroku o vině jak údaj o nejvyšší povolené rychlosti v místě přestupku 50 km/h, tak i údaj o tom, jaká skutečná rychlost byla vozidlu žalobce naměřena (74 km/h po odečtení odchylky), rozdíl mezi těmito rychlostmi je tedy 24 km/h, o které žalobce povolenou rychlost překročil. Ve výroku je uvedena také okolnost, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod. 3. zákona č. 361/2000 Sb. se dopustí ten, kdo překročí nejvyšší dovolenou rychlost o více než 20km/h. Z výroku rozhodnutí je proto jednoznačně zřejmé, že žalobce překročil rychlost o 24 km/h, tudíž o více než 20km/h.
11. Pravdivé není ani tvrzení žalobce, že správní orgán nezohlednil § 44 nového zákona o přestupcích o možnosti mimořádného snížení sankce. V odst. 3 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ze dne 17. 10. 2017 se totiž uvádí, že mimořádné snížení pokuty dle § 44 nového přestupkového zákona žalobce nenavrhoval a správní orgán k mimořádnému snížení pokuty neshledal podmínky – v daném případě se nejedná o exces z nutné obrany či krajní nouze, ani o pokus přestupku, přičemž s ohledem na charakter dotčeného chráněného zájmu nelze považovat spodní hranici za nepřiměřeně přísnou, ani nebyly shledány výjimečné okolnosti, z nichž by bylo možno usuzovat, že nápravy lze dosáhnout uložením pokuty nižší. Takového odůvodnění neaplikace ust. § 44 nového

přestupkového zákona je dle názoru soudu dostatečně podrobné, přezkoumatelné, logické a soud se s ním ztotožňuje.

12. Soud neakceptoval ani tvrzení žalobce, že v prvním odvolání namítal, že měřicí zařízení nebylo opatřeno předepsanými úředními značkami a že se s tím správní orgány nevypořádaly. Z obsahu odvolání žalobce, které správnímu orgánu došlo dne 1. 3. 2017, vyplývá, že zde žalobce poprvé tvrdil, že při silniční kontrole žádal policisty, aby mu ukázali rychloměr za účelem přezkoumání, zda jsou na něm úřední značky a že mu to nebylo umožněno. Toto tvrzení tak není obsahově shodné s žalobním a nadto bylo uplatněno poprvé až po několika měsících od spáchání přestupku po skončení řízení v prvním stupni, tudíž se jeví nevěrohodným a účelovým s cílem dosáhnout zrušení napadeného rozhodnutí a zániku odpovědnosti za přestupek. Bylo by naopak logické, pokud by takové pochybnosti, pokud je žalobce měl, byly uplatněny již na místě přestupku, nikoli teprve v rámci odvolání. Navíc z odůvodnění prvního rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 jasně vyplývá, že námitkou žalobce se v tomto směru správní orgán zabýval dostatečně a přezkoumatelným způsobem. Podle žalovaného platný ověřovací list k rychloměru prokazuje, že tento byl způsobilý v době přestupku k provádění měření, tudíž není ani důvod pochybovat o tom, zda na rychloměru např. nechyběly úřední značky. Tento závěr považuje soud za správný.
13. Soud neprovedl pro nadbytečnost v žalobě navržený důkaz návodem k obsluze rychloměru, neboť celý návod je součástí správního spisu a byl proveden k důkazu při jednání před správním orgánem dne 18. 9.2017, jak vyplývá z protokolu o tomto jednání.
14. Soud neakceptoval ani žalobní námitku, podle níž došlo k porušení Návodu k obsluze tím, že policisté neustavili ustavení měřicí zařízení rovnoběžně s vozovkou. S tímto tvrzením žalobce se dostatečně podrobně a logicky vypořádaly oba správní orgány, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění jejich správních rozhodnutí, s nimiž se soud ztotožňuje. Správnost provedeného měření potvrdili svou výpovědí policisté, kteří byli měření přítomni, ač přímo neustavovali měřicí zařízení. Hlavním důkazem správnosti provedeného měření je však výstup z měření, fotografie, která zachycuje změřené vozidlo na snímku celé a jako jediné s čitelnou RZ a s přiřazenou rychlostí, a to na příjezdu. Fotografie s přiřazenou kontrolní mřížkou (šablonou) je další součástí správního spisu na čl. 64, a je z ní dále zřejmé, že celé změřené vozidlo se nacházelo v místě radarového svazku. Pořízená fotografie prokazuje, že se v měřícím svazku nenacházely žádné cizorodé předměty, které by mohly ovlivnit měření. V daném případě je vozidlo ve správné pozici a tedy nesprávnost měření lze vyloučit.
15. Další důkaz podporující závěr o bezchybném měření představuje ověřovací list rychloměru, který potvrzuje, že v době spáchání přestupku bylo měřicí zařízení ověřeno Autorizovaným střediskem RAMET a.s. Kunovice pro měření rychlosti vozidel na území ČR.
16. O správnosti provedeného měření v daném případě nevznikly žádné důvodné pochybnosti, neboť fotografie zachycuje změřené vozidlo v přípustné poloze, s čitelnou značkou v rámci pomocné mřížky (šablony) a součástí dokazování ve správním řízení při jednání dne 18. 9. 2017 byl jak celý návod k obsluze rychloměru, tak i pomůcka Vyhodnocení záznamů ze zařízení Ramer ze dne 2. 4. 2015, která popisuje postup při práci se šablonou, jež na snímku z radaru vyznačuje radarový svazek. V bodě 2.a. Vyhodnocení záznamů např. se uvádí, že odpovídající hodnota radarového svazku se vybírá podle skutečné hodnoty

ZOOMu. Z toho vyplývá podle názoru soudu, že laický výpočet žalobce pro osu záznamového zařízení jen ze samotného snímku bez přesného místa, odkud bylo měřeno (žalobce vychází pouze z GPS údajů), který dále ani nezohledňuje možný rozdílný ZOOM na snímcích, nemůže být dostatečně přesný na to, aby zpochybnil odborný závěr o správnosti provedeného měření pomocí šablony, která existenci rozdílného ZOOMu zohledňuje. Výpočtům, o něž žalobce opíral svá tvrzení, nelze přisvědčit, neboť vychází pouze z laického výpočtu žalobce, jenž není nijak vědecky podložen, a soud je považuje za vyvrácené provedeným dokazováním, zejména použitím kontrolní mřížky podle pravidel, stanovených v odborné publikaci Vyhodnocení záznamů ze zařízení Ramer.

17. Neopomenutelným důkazem jsou rovněž svědecké výpovědi policistů P.Š. a J.B., již oba potvrdili, že postupovali v souladu s návodem k obsluze radaru, popsali postup při nastavení vozidla a ustavení radaru vč. zkušebních snímků a potvrdili, že byli všichni k obsluze radaru proškoleni. Vzhledem k tomu, že o správnosti provedeného měření nevznikly v daném případě důvodné pochybnosti, soud pro nadbytečnost neprováděl navržený důkaz výpovědi třetího svědka - policisty V., neboť skutkové zjištění správního orgánu považuje soud za dostačující. Z téhož důvodu pro nadbytečnost soud neprovedl žalobcem k žalobě přiložené vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 14.12.2017, které se nadto ani k tomuto konkrétnímu případu nevyjadřuje.
18. Z výpovědí vyslechnutých policistů také vyšlo najevo, že při správném umístění vozidla policisté spolupracovali, čímž je vyvrácena námitka žalobce, že ke správnému umístění vozidla s měřícím přístrojem nedošlo, neboť je zapotřebí nejméně dvou proškolených osob. Jelikož současně nebyly zjištěny žádné okolnosti, jež by byly s to vyvolat pochybnosti o věrohodnosti výpovědi policistů, soud považuje výpovědi za věrohodné důkazy o správnosti provedeného měření.
19. Námitka žalobce, že v místě byla nejvyšší povolená rychlost 70 km/h, nebyla shledána důvodnou, neboť v řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno (zejména oznámením přestupku), že bylo žalobci naměřeno překročení rychlosti v místě, kde byla povolena rychlost maximálně 50 km/hod. Žalobcem předkládaná fotografie skutkové zjištění nebyla s to zpochybnit, neboť žalobce přiznal, že fotografie nebyla pořízena v den přestupku.
20. Okolnost, že ve správním řízení bylo pokračováno dříve, než bylo pravomocně rozhodnuto o odvolání proti usnesení, jímž nebylo vyhověno námitce podjatosti oprávněné úřední osoby Mgr. K., nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, neboť v řízení bylo možné pokračovat vzhledem k tomu, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek (viz rozsudek NSS ze dne 14.6.2012 čj. 1 As 55/2012-32, dostupný na www.nssoud.cz).
21. Pokud jde o námitku směřující proti zveřejňování osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu, tato námitka se zdejšího soudu netýká, a proto se jí zabývat nemůže.
22. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné

náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 31. července 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně